

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsa tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adatnak. Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házból hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hasbas postai egyzeri betéttel 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitólár 4 hasbas postaiért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugymint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és ahírdetmények.

Rögeszmék és agyrémek.

II.

(—z.) És a buvárkodó tovább kutat. A mizmát most már ismeri, tehát eredeti kutforrásának felkutatására indul. Epen szemközt találkozik egy folyton gyarapodó barátjával, kit szintén az a rögeszme bánt: hogy Magyarországon nem lehet boldogulni. És hallja, a mint barátja a rögeszmét hangoztatja, észleli a mint a hang a levegőben miázmává léssen, és röpül tovább.

Hanem honnan vetted e rögeszmét te? Az illető azt válaszolja, hogy ez nem rögeszme. Ezt a bajt az egész nemzet érzi. Az egész nemzet pusztul, szegényedik. — Te is? — kérdém tőle.

Kérdett rám néz, aztán zavartan, de daczosan feleli: »En is!« — Ezzel tovább megy s fogai közt valami »hazaáruló«-félét mormog.

Ime a rögeszme! Ez a legkétségteleb- b bizonyíték. . . .

Menjünk utána! Illető egyenesen a kaszinóba tart s mint a mohamedán az opium után, oly mohón kap az asztalon heverő lapok egyike után. Arczán látni lehet a szenvedélyes életet, melylyel olvassa, szemében a fényt, mely a bódító hatás alatt csillog s egész kifejezésén azt a valamit, melyet az iszákos ember borivás közben élvez.

Ime a: tremens delirium?

Fölkel végre mint az ittas méhe s a kibe először beleütődik, annak elkezd beszélni a mit olvasott: — mint saját maga véleményét. Mert hogy ő ne önálló ember volna és ne saját esze után menne, azt tagadja. Én azonban, ki ama lapba bepillantottam és láttam, hogy mit olvasott, most pedig azt hallgatom, a mit beszél: hát tudom, hogy honnan beszél. Most tehát ismerem a forrást, honnan az ő eszhatatlan tapasztalásait meríti.

És az illető, a kinek beszél? Az világért sem hagyja magát tulszárnyaltatni a hazafiságban s erősen állítja, hogy a mit hall, az nem újság! Ő már azt régen tudja. De hát egy Tisza Kálmántól mi egyebet is lehetne várni.

És a dolog aztán így megy szájról szájra és susogja a levegő, hogy: »Ember mi bajod? Te halvány, te beteg vagy! Téged kipusztítanak, tönkre tesznek!« — A ki pedig ezt hallja, és mindig hallja, és

folytonosan hallja, egyszer csak azt veszi észre, hogy hiszi is. E hit aztán megteremti az illető kedvetlenségét, rossz hangulatát, elégedetlenségét. Sic! — És ez az ezél; az a titkos ezél, melyet említettünk.

A kutató aztán átvizsgálja a statisztikai adatokat, melyekből kiténik, hogy: még egyszer annyit termelünk, mint ezelőtt 30 évvel és még egyszer oly magas áron adjuk el. Ez annyi, mint egy forint helyett három s habár a számok csalhatatlanok, az emberek elakarják hitetni magukkal, hogy három kevesebb az egynél s ha azt állítod, hogy több: hajba mennek veled. Követelik, hogy hidd el te is. A rögeszme fölfelé folytatja a vizet és szentül hiszi, hogy az úgy van.

Eszembe jut Bulwernek »Aram Jenő« című regénye. Ebben van egy hypochondrikus, a ki megesszik ebédre hat töltött galambot és mindenféle más edelt nagy quantumban, de boldogtalan, mert abban a rögeszmében szenved, hogy nincs étvágya. Gyönyörű vidéken lakik, hol ömlik az ózon, de kertjének fát kivágatja, mert abban a rögeszmében szenved, hogy a fa megrontja a levegőt.

Ilyen boldogtalan az az ember, kinek képzelődése beteg, pedig ilyen beteges képzelődésben küzd ma a magyar nemzet. Mert fű, fa, levegő azt susogja neki: Ember, te halvány, te beteg vagy, közeledel a sir felé!

Az ellenzéki sajtó ezt a vigasztalást tette feladatává.

De ezzel még nem elégszik meg. Kimitatja, hogy mi fáj az ő betegének legjobban s hogy mivel lehet azt az emésztő lángig felingerelni és folytonosan azt emlegeti előtte. És az ilyen betegnek, kit a képzelődés úgy is üldöz, nem sok kell, hogy extázisba jöjjön.

Most például azt igyekszik elhitetni vele, hogy a kormány készakarattal az ő megsemmisítésére törekszik s hogy ezt bebizonyítsa, az ügyekbe beavatottabbnak állítja magát a kormánytól. Agyrémekeket állít a nemzet elébe s ráesküszik, hogy: ez a helyzet! Ő tudja, hogy Oroszország, Románia, Szerbia, Montenegro ellenünk készül, de a kormány nem látja: mert vak! Hivatalos adatai pedig hamisak! Nagykövetek és konzulok hamis értesítéseket küldenek; hatósági jelentések és tudósítások hamisak; a helyszínen észlelt tapasztalatok

valótlanak. És a nemzet ideges, beteges képzelődések által gyötört része ezt hiszi el!!

Szegény nemzet! Meddig fog e betegség tartani, ki fog abból kigyógyítani téged? Sok viz lefoly még a Dunán, sok év elmúlik még addig és sokat kell még tanulnod a magad kárán. Új ember vagy még te a parlamentáris élet piacznán, a hol pedig nagyon sok az iparlovag. Tudják azok hogy kell veled beszélni, ne félj! És mindezek körmei közül saját tapasztalatodnak árán kell kivergődnöd, rögeszméktől, agyrémektől saját kényereden kell megszabadulnod. Hja ja! — Bizony sok viz lefoly még addig a Dunán! . . .

A lázadásról (Hivatalos) A praci helyőrségi parancsnokság azt jelenté február 18-án, hogy az oraviczi hán felől felkelők közelednek. A ranjenkulai előőrsöt az nap este mint egy 60 felkelő megtámadta; csapataink elűzték az ellenséget. A portyázó csapatok febr. 19-én az oravicza hániq nyomultak elő, a honnan a felkelők eltávoztak. Este felé a külső őrsjáratok néhány lövést váltottak az ellenséggel; részünkről nincs veszteség.

A taráni és konjicai helyőrségi parancsnokságok azon jelentése következtében, hogy a dzepei vidékről való felkelők az Ivan-Planinán át vezető út biztonságát veszélyeztetik, a katolikus lakosságot terrorizálják és a környéken rablásokat követnek el, a szerajevói főparancsnokság megfelelő intézkedéseket tett. — Trnovából február 20-ki kelet alatt jelentik, hogy nyugoti és déli irányban a felkelők csoportosulnak. — Trnovában, Focsában és Szerajevóban február 20-án nagy hó esett.

Országgyűlés.

— A képviselőház. —

Budapest, febr. 23.

Az occupationalis vitája ma leghevesebben folyt.

Az első szónok Csánády Sándor volt kit az előnk csak háromszor utasított rendre »hitehagyott« »nemzetgyilkos« stb. kifejezésekért. Mihajlovich Károly (aróvát) annak bebizonyításán fáradozott, hogy a szláv népek felszabadulása nem képez vesélyt Magyarországra nézve; a lázadás nyomására szükséges költséget különben megszavazta. Somsich Pál aggodalmainak kijelentése mellett szintén megszavazta a költséget, de szabadságot kívánt adni a balkán-felszigeti népeknek, s így a bosnyákoknak is. Ezután Eber Nándor szólott a ház nagy figyelmé között arról, hogy mennyire javult délen egy katonai mint politikai helyzetünk az occupatio óta 1869-ben az volt a baj, hogy Krivoscsiahoz nem értünk hozzá; most hozzáférünk Herzegovinából, s

— Hogy-hogy? — kérdém kíváncsian.

— Hát csak úgy uram, hogy belelűnek a fiakerbe és azért az ott ülhetésért óránként 20 krajczárt fizetnek. Nem kell a parákat nyuzni, a kocsikereke se kopik, fel se dülhetnek, és mégis én iszom meg a levét. Sob' e kéne nekem ennel jobb fuvar.

— Hát aztán sokáig szoktak így kocsizni?

— Csak este szok' lenni úgy 9-től 11-ig, a mikor a lámpákat meggyújtják és — sötét van.

— És kik szoktak így kocsizni — kérdem, hogy a dolognak végére járjak.

Mindenki a kibe belebújt az urhatnám és a taksát nem bírja.

Ezek a »homoeopathikus« utazók roppantul kezdtek érdekelni.

Urak, kik szilárdan megmaradnak álláspontjukon és még sem mennek messzire, ma napság figyelmenreméltők. közelebből akarom őket szemügyre venni a mikor a városzerte ösmeretes néma gyerek utamba áll, katonásan salutál, és ures nadrágzsebéből kihuzva némaságának legnagyobb ekeszölésével demonstrálja, hogy a krajczárnak becsét ő jobban tudná méltányolni mint azok ott a kocsiban.

A szemével beszélte ezt el, miközben reszkető tagjaival könyörületre apellált. Megfogta kabátomat s ránczigálta. Mosolygott majd ráncba szedte homlokát, míg végre tagozatlan hangokba tört ki. Adtam neki néhány krajczárt és hálából a néma gyerek viszont

azok a népek meg fogják tanulni, hogy nem huzhatnak velünk újjat könnyedén. Ugron Gábor természetesen az előterjesztés ellen szónokolt. Utánna Szilágyi Dezső beszélt hosszasan, álláspontjánál fogva kétéle is útvé, hol a kormányt, hol a szelsőbalt de végül, úgy mint a delegatióban, itt is megszavazta az elterjesztést. Beszéde végén azonban határozati javaslatot nyújtott be, melyben kimondatni kívánja, hogy az occupált tartományokban a véderő szervezése nem fog megtörténni a monarchia két állama törvényhozásának hozzájárulása nélkül. Még személyes felszólalások is következtek: Szontagh Pál magyarázta az üles elején mondott szavát, erre következett Szilágyi Dezső viszonzválasza, egy heves incidenssel közte és Polonyi Géza között, mivel ez utóbbi azt kiáltotta közbe, hogy »igaza volt Szontagnak.« Végül Tisza kormányelnök tiltakozott erélyesen Szilágyi azon vádjá ellen, mintha az ország törvényeit megsértette volna.

Budapest, febr. 24

Az első szónok ma Hermann Otto volt Helfy és Mocsary határozati javaslatai mellett. Utánna Bánffy Bela gróf szólott röviden, a többség helyeslése közben, az előterjesztés mellett. Polonyi Géza beszédének nagyobb részét Szilágyi Dezsőnek tegnap beadott határozati javaslata ellen intézte, azon nézetének adván kifejezést hogy az még szavazás alá sem bocsátható. Domahidy István Csanádnak több kifejezést utasította vissza. Mezei Ernő küzdött a ház lankadó türelmével, s egy hosszabb vezércikkben Helfy javaslata mellett nyilatkozott. Ezután Pulszky Ágost védelmezte Szilágyi határozati javaslatát.

Szólásra többen feljegyezve nem lévén, elnök a vitát bezártnak jelentette ki. Erre Tisza kormányelnök szólalt fel, s a többség által élénk helyesléssel kísért beszédet tartott még egyszer elfogadásra ajánva az előterjesztést.

Holnap lesznek a zárbeszéddek, s a szavazás, mely névszerinti lesz. (Erről táviratinkban.)

Mit csináljunk Boszniával?

— Tisza Kájmán beszéde a képviselőház febr. 22-iki üléséből —

T. képviselőház! Teljes készséggel átengedem a szót a szólni kívánó képviselő urnak, ha a t. ház biztosítani méltóztatik az iránt, hogy egy pár szóval lesz azután alkalmam Eötvös Károly képviselő urnak felelni, de kénytelen volnék ezt kérni, mert oly egyenesen hozzám intézett kérdésekre adós maradni nem akarok. (Halljuk! Halljuk!)

Mindenekelőtt t. képviselőház nemelyeket rectificálnom kell a t. képviselő ur előadásából s megjegyzem pl., hogy igen tetszett ugyan, de valóban a tényállásnak nem felel meg, hogy nekem, mint a t. képviselő ur mondá, rossz az emlékező tehetségem a mit igen

jól tartott beszéddel melyből megtudtam, hogy az a közmondás mely szerint »a néma gyermek az anyja sem érti szavát« egyszerűen nem igaz. Rövid pár perc alatt olyan programbeszédet mondott, melyért a habarék-párt méltán megirigyelhetne volna. Röviden és velősen tárgyalta a költségvetést, a civilista szükségességet hangoztatta és mikor budgetjét ellenindítvány nélkül elfogadtam, minden hazamentő phrasis nélkül áttért a napirendre. Nem beszélt ugyan sok a t. és a cloturet bárbság lett volna nála alkalmazni, de az esz-kököket oly helyesen tudta megválasztani hogy czélfát mindig elérte. Ha jó szóval nem ment, brachiumhoz folyamodott, egy pár csipés mit lábamra szabott, vagy néhány szelid puffantás, nála szóba sem jött.

Alig hagyom el a kis némát, a mikor ösmerős hangot hallok.

— Hadd huzzák egy klászikust — rimánkodik Garibaldi.

— Csak nem vette árendába Beethoven?

— Ván nekem uram saját házam a czigánysoron — felel méltatlankodva és egy meglehetősen megvető tekintetet vetve reám, oda irányozza lépteit a hol classicismusa nem esik áldozatul a felreértésnek.

Ezen intermezzok után két contrast bilincseli le figyelmemet: egy illuminált gázlámpa és egy illuminált katoná. És mert »les extremes se touchent,« a katoná a lámpához kerül. Egy-más rendkívüliségét bámulják.

Ne haborgassuk őket és menjünk tovább. A czepléd utcán mindenekelőtt jövő

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

DEBRECZEN LÁMPAFÉNYNÉL.

Karcolat.

Írta: Szabolcsi Lajos.

Kilencz óra este.

A piacz utcán csak elvétve látszanak egyes emberi alakok körvonalai. A város lakosságának nagy része már alszik. Az Oláh és Gilányi kaszárnyákból épen az imént hangzott el a fugaszerű »bestung« később »a czapistrák« és a tisztes polgárok, feun akarván tartani a katonasággal kölcsönös jó viszonyt, haza mennek, míg a katonák épen ezen szempontból az ellenkezőt cselekszik — bejönnek a városba. Egymást nem érik el, így aztán a kecske is jól lakik a káposzta is megmarad.

Haborítlanul sétálhatunk.

Csakugyan hibetetlen, a legelső kivel találkozunk: egy constabler

Gyors léptekkel megy s az »induló ház« felé tart.

Bizonyára el akar csipni valakit? Vagy le akar tartóztatni egy utast? Vagy tán escortot kísér?

Nem!

Pár lépéssel tovább meg kapjuk a magyarátot.

Egy kávémerésben pokoli verekedés támadt, és hogy ne kénytelenítessék a zavart

növelni, a közrend érdekében lemondásra határozta magát. Nem akar inkább tudni semmirel és ellenkező irányban tovaszágulni.

Alig hagyjuk el a verekedés színhelyét a midőn a csendnek egy másik örevel találkozunk. Ez már sokkal higgadtabb. Nyilván katoná volt és tudja mi az emberség. Ott áll a szokott helyén, meg a füle se mozog. Pedig a háta mögött egy boltot nyitnak ki — kulcs nélkül. A mikor végre észreveszi hogy valaki »babra!«, a háta mögött, hátránéz, egyet pederit bajszán, s nagy indignatióval tovább czamog egy jobb posto fele, a hol a város biztonságának őrzésében nem akadályozzák minduntalan.

A kis templom óraműve 10 óra fele jár. Ez mindenestire »több kettőnél« de azért nem számít. A casino szögletén álló fiakeresek is így gondolkodhatnak, és hogy az idő lyukas fogat tőlök telhetőleg plombiroz-hassák, saját kebelükből 2 tagu bizottságot küldenek a »Kocpekkybe«, a honnan aztán liter száma kapják a fogcseppeket melyekhez még vatta sem kell.

— Jó keresetük lehet barátom? — kérdem az egyiket.

— Kérdésben a felelet, uram!

— Pedig szép az idő, nincs nagy szükség fiakerre.

— Nincs a kinek nincs, — és erre kocsi-jára mutat, melyben két fiatal süvölvény fűszeres inas erősen cigarettézve s nagy kényelemmel nyujtókodva játsza a nagy urat.

— Száraz utasok — folytatja ő tovább — a legujabb módí.

sajnálók, mert szeretném, hogy jobb legyen, de úgy látszik, neki sincs valami rendkívüli jó; mert ő azt mondta, hogy azt csak tegnap találtuk fel, hogy a boszniai occupatio a panszlavizmus elleni cselekvés volt szükséges. Minden rossz emlékező tehetség dacára a képviselő ház, biztosan emlékszem rá, hogy már az occupatio megkezdése előtt, midőn én nem elítéltem az occupatiót, hanem azt mondtam, hogy biztosíthatom, hogy sem én, sem más nem vagyik ily terjeszkedésre, már akkor megmondtam: hogy egyet azonban nem nézhetünk el semmi esetben és ez az, hogy déli határainkat egy szláv gyűrű övezi körül (Ugy van! jobbfelől.) Ezt mondtam 1878-ban az occupatio előtt, ezt mondtam folytonosan s azt mondom ma is. Nem áll tehát sem az, hogy én az occupatiót elítéltem volna, sem az, hogy annak szlávellenes irányzatát csak tegnap fedeztük volna fel, mert az első percztől fogva ezen irányzat volt az, mely engem legalább annak szükségességéről meggyőzött.

És hogy vajon szlávellenes-e t. ház, a mi ottlétünk? — én szlávellenes alatt mindig a panszláv ellenit értem — vagy hogy az önk politikája-e valóban szlávellenes, azt méltóztatok egyszerűen megítélni abból, hogy ezen házban egy t. képviselő ur, ki nem titkolja, nem is titkolta soha — és nem is várdeklondom az alkalommal el — a mi szláv elleni irányt legfőbb rokonszenvét, és ő, ki minden politikai lépésben ezáltal hagyja magát vezetni, nem tud jobbat felhozni, mint saját szempontjából idézni az önk által mondottakat és követni az önk által követni szándékolt politikát. Hát én azt gondolom, hogy már ez maga adhatna indokot némi megfontolásra. (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Eötvös Károly t. képviselő ur szemére vetette Baross Gábor t. barátomnak, valamint nekem is, hogy mindéről beszéltünk, és rossz néven látszott venni, hogy elmitűtük a politikai lelkiismeret. Megengedem t. ház, hogy beszélünk olyanról, a mi szorosan a tárgyhöz nem tartozik, és ilyen talán a politikai lelkiismeret kérdése is, mert hisz ezt és ennek komolyságát kölcsönösen tartoznának egymásról feltenni; de ha hibáztunk, csakugyan nem mi vagyunk annak okai, most mi felelünk Helfy képviselő urnak és Mocsy képviselő urnak, s felelvén, kénytelenek voltunk azokra a témákra kiterjeszkedni, a melyeket ők látnak jónak, és nem mi, a vita keretében bevonnak. Ha tehát vád illethet valakit, nem minket hanem azokat illetheti, a kik ezen kérdéket bevontak a vita keretében.

Különb mindennek dacára és mindannak, hogy a képviselő ur meglehetősen ellenem is törté lánzásait, egy elismeréssel tartozom neki, és ezen elismerés az, hogy mai beszédében nagy előhaladást látok. (Halljuk!) Ugyanis azokról a padokról eddig azt hallottuk csak, hogy ne legyen közönség. Ő ma nem ezt mondta, ő azt mondta és annyit vallott be, hogy ő és elvtársai a létező közös ügyek kezelésére egy más módját óhajtják. (Ugy van! jobbfelől.) Zaj. Ellenmondás a szélsőbaloldalon. Ezt kívánom constatalni, hogy helyesléssel találkozok-e elvrokonai részéről vagy nem, azt nem tudom.

A t. képviselő ur hihetőleg nem emlékezve a legközelebb, csak tegnap mondtakra sem, azt is felhozta vádult, vagy úgy állította a dolgot, mintha akár Baross t. képviselő társam, akár én kétségbe vontuk volna azt, hogy ezen alkalommal, midőn a delegációban megszavazott költségek, meggyőződésem szerint összegükben változatlanul a budgetbe beiktatandók, mondom, — mintha tagadtuk volna hogy ez alkalommal a kormány politikáját, mely ezen költségeket szükségessé teszi kritika alá vonni ne lehetne.

Hivatkozom tehát arra, hogy nemcsak tagadtam, de sőt most épen nem is régen magam kimondtam azon nézetemet, mely szerint igenis szerintem azon összeg beállítására meg nem tagadható, de ezen alkalommal a kormány politikáját kritika alá vonni helyesen és teljesen lehet.

De még más szemrehányást is tett a t.

nagyságokkal találkozunk. Serdülő leánykák a kik a színeszők feltépti toilletjeit viszik haza. Nem azért jövő nagyságok mert a színházhoz jönnek, hanem mert minden este a színházba mennek a hol telet szívják magukat a művészet elemeivel. Ernyedetlen büszséggel tanulmányozzák a toilletet, melyre nagy sulyt fektetnek — különösen vasaláskor. Lassan de biztosan ösmerkednek meg a „schlepp” titkaival és az „szályhordozók” a t sem tévesztik szem elől. Ezek aztán mulhatlan meghozzák a gyümölcsöt.

A színházi előadás közölgővégét különben a portás fagyos álláspontja is mutatja. Méltóságát fészes testállás veszel és mert a színezést sem nélkülözi, csakhamar meggyőzi a körülálló bámeszkodókat, — hogy a „Cifra nyomoruság” — jobban vagy legalább is természetesebben jötsza mint azok ott bent.

Sokan elhizik neki.

A közönség nagy tömege lassan elhagyja a színházat, a mire aztán látszólagos nyugalom váltja fel a színház környékét. Lassanként kioltják a lámpákat, az előcsarnok is sötét lesz. Legutóljára a „tűzoltók” távoznak de mintha egy szikra nem hagyta őket nyugodni, csakhamar visszakerülnek, szimatolnak erre meg arra minden irányban, míg végre piczi rózsásra kifestett ajkák által megtudják hogy a szikra csakugyan lángra gyuladt. De azért nem kell felre venni a harangot!

képviselő ur — legalább úgy kell értenem, hogy ő azon nézetben volt, hogy én mint magyar miniszterelnök a felelősséget nem akarom elvállalni azért, a mi a közös miniszteriumban, illetőleg a delegációban történt. Engedelmet kérek, már ezt csakugyan nem várhatam, miután meg nem is régebben, mint épen tegnap, de nem is először, hanem isten tudja hányadszor határozottan hivatkoztam rá és azt mondtam, hogy kár a közös miniszterekre hátrítani első sorban a felelősséget és a magyar minisztereket csak mint bünrészeseket tüntetni fel; mert a magyar miniszter, a ki itt van és marad a történet után, az a felelősséget tartozik viselni és viseli is. (Helyeslés a jobboldalon.) Nem tudom tehát, hogy mi vitte oda, hacsak nem valami kedves eszméje, hogy épen tegnap történt nyilatkozatommal szemben úgy álltson elő, mintha én a parlamenti felelősséget visszautasítanám. — mondom, talán kedvez eszméje vezette az utcait és lámpás alatti felelősségre. (Tetszés jobbfelől.)

De abban sincs igaza a képviselő urnak, midőn a delegatiót megtagadta, hogy tulment volna hatáskörén, ha adminisztrációról és ujonczoságról beszélt. Mellesleg megjegyzem, hogy az általa annyira perhorrescált négyes albizottság nem olyan valami, a melyből — mint felténni látszik — az ellenzék ki lehet zárni; mert a négyes albizottság a delegatió összes tagjából áll, vagyis inkább a delegatió zárt ülése. Már most, hogy ott, a hol kényes természetű külügyi dolgokról kell felvilágosítást kérni és nyerni, hogy ilyen esetekben a világban mindenütt jogosult az, hogy ily bizottsági ülések tartassanak, azt kétségbe vonni nem lehet. De megengedem, hogy a delegatió tulment volna hatáskörén, ha ujonczosási törvényt vagy adminisztrációs rendszert akart volna megállapítani; de azal, hogy ezen kérdésekre felvilágosítást kért, és kritikát gyakorolt azon testület, a mely hivata volt az ezeket intéző miniszterek eljárása felett bírálatot mondani és őket esetleg felelősségre is vonni, hatáskörén tulment volna, azt határozottan tagadom; mert lehetetlen az eljárás felett ítéletet mondani anélkül, hogy a szükséges felvilágosítások megadassanak. (Helyeslés jobbfelől.)

A képviselő ur egyebiránt bírálván az adminisztrációt, — csak mellesleg jegyzem meg, a nélkül, hogy ez irányban bővebben akarnék szólni, — azon gyanúsításokat, melyeket nem magyar vagy nem-német nevék miatt katonai személyekre vagy hivatalnokokra kimondott, a leghatározottabban visszautasítom. (Helyeslés) ezt tehát csak mellesken megjegyezve, ami az adminisztrációt illeti, azt mondja a képviselő ur; értené, ha muzulmánokra, vagy az orthodoxokra — csodálatosan kifejejtette a katolikus szlávokat (A szélsőbal felől: Kevesen vannak!) — tehát ezek egyikére támaszkodva legyőzném a másikat és a magamnak megengedtem felhasználni az ellen, a mely nyugtalanodik. Mit tesz ez? Azt, hogy a képviselő ur azt vette volna helyes politikának, hogy az ott lévő különböző elemeket nem kibekíteni igyekezett volna a kormány és nem megnyerni a civilizáció békes munkájának, hanem hogy az egyik által pusztítsa a másikat. (Ugy van! jobbfelől.) Ilyen politikát követni, ilyenért felelősséget vállalni én a magam részéről nem tudnék; és ráhagynom a képviselő urra, hogy eziránt lelkiismeretével jöjjön tisztába önmaga. (Helyeslés.)

Azt mondja a képviselő ur: hiba volt, látszik az eredményen, mert miután nem az az ut követtetett, az orthodox szlávok felázadtak, a muzulmánok közönyösen, vagy hidegen szemlelik a dolgot. Ugyanezen képviselő ur, hogy bebizonyítsa, hogy 1878-ban az occupatio nem szláv, hanem török-ellenes eljárás volt, azt mondta: bizonyítja, hogy török-ellenes volt az eljárás hogy akkor a szuronyok törökökkel állottak szemben. De t. képviselőház, ki volt fejte akarhányszor, hol keresendők annak indokai, hogy nem ugyan esupán törökökkel, de azokkal is, illetőleg az ott született szláv eredetű muzulmánokkal állott az occupatio szemközt. De ha 1878-ban az ottani muzulmánok fegyverrel állottak ellent az occupatióval és ma három év múlva mincsenek ellenségeink táborában: vajjon azt jelenti-e ez, hogy ott szláv, panszlavisticus és muszka irányú politikát követünk? Azt hiszem, hogy homlokegyenest az ellenkezőt jelenti. Ez t. ház, nem okoskodás, ez factum, még pedig olyan, a melyet maga a képviselő ur mondott. (Ugy van! jobbfelől.)

A t. képviselő ur — habár nem emlékezett jól szavainra, megvallo, én sem emlékszem azokra tisztán, de az értelemre igen, hivatkozott arra, hogy én mindig lelki nyugalommal és melegeződéssel fogok arra visszamenlekezni, hogy 1878. táján én is azok közé tartoztam, a kiknek sikerült megakadályozni azt, hogy a nemzet az ellentétes politika által egy nagy, egy száz meg száz millióba és tömérdek vérbe kerülő háborúba sodortassék, és azután azt kérdezte: biztosíthatom-e, hogy állandóan kikerültek a háborút és nem lett volna-e helyesebb a háboru akkor, mikor erős szövetségünk volt Törökországban, mint most, mikor — szerinte — Törökország, a mi szövetségünk által elgyengült és a másik hatalom megerősödött. (Halljuk! Halljuk!)

En azt gondolom, t. képviselőház, hogy nincs ember a világon, nemcsak az én csekélységem, a ki addig, míg az ember ember lesz, azt mondhatná, hogy garantirozva van, hogy háboru nem lesz. (Helyeslés jobbfelől.) Ily biztosítékot tehát a képviselő urnak természetesen én sem adhatok. (Helyeslés jobbfelől.) Én azonban hiszem, hogy nem egyhamar, de évek és évek fognak még eltelni a nélkül, hogy ez bekövetkezzék. De ismétlem, biztosítékot ép oly kevéssé lehetséges adni, mint a mily kevéssé tudná Helfy képviselőtársam be-

váltani a tegnap magára vállalt garantit. És én az ellen, mintha mi segítettük volna az orosz szövetségben a török birodalmat meggyengíteni, megbuktatni, határozottan tiltakozom. (Helyeslés jobbfelől.) Tiltakozom, már tiltakoztam akkor, és ki lett mutavva százszor; ismételni lehet az ellenkezőt mindig, de bebizonyítani nem fog sikerülni soha. (Ugy van! jobbfelől.) Mert szeretném tudni, mi az, a mit mi Törökország ellen tettünk? Igaz, nem állottunk oda saját testünkkel fedezni Törökországot. És mit csináltunk Muszkaországban?

Somssich Pál: Áteresztettük az orosz tiszteket!

Tisza Kálmán miniszterelnök: Igen jól tudom, azt az egynehány száz orosz tiszteket, a ki itt átmélt.

Ugron Akos: Elelem és löszzerrel!

Tisza Kálmán miniszterelnök: Ismétlem, igen jól tudom azt, de tudok meg egyet és az az egy az, a mi pedig közel járt ahöz, hogy előidezze az összentűközést, melyet a képviselő urak kívántak, hogy azt, a mi roppant könnyebbsége lett volna az orosz hadseregnek, hogy utját Szerbián keresztül vegye, azt a magyar-osztrák monarchia megakadályozta. (Ugy van! jobbfelől.) Már pedig ez talán valamivel nagyobb dolog lett volna, mert akkor módjában lett volna Plevnáig eljutni és ott hőileg megverekedni, mint átbocsátani azt az egynehány száz orosz tiszteket, a ki itt keresztül ment.

De t. ház, gondoljanak önk vissza, ha beleavatkoztunk volna akkor a háboruba, lett volna — mondják önk szövetségünk a török, meglehet — ismétlem, fedeztük volna saját testünkkel, a nélkül, hogy tölé valami nagy erőlkifejtésre számíthatunk volna és ellentétbe tettük volna magunkat Európa összes többi hatalmaival, melyek nem akarták, hogy egy harmadik abba a háboruba beleavatkozzék. — Akkor aztán azon általam nagybecsült, de bizony már az erőnek nagyon megesőskent mértékével bíró hatalommal ketten csinálhatunk volna Európának frontot. (Zaj. Közbeszólas a szélső bal felől: Angliának is?) Angliának is. Lehet, hogy igen nagyon sokat tudnak a t. képviselő urak az angol dolgokról egyes itt járt angol ügynököktől, de nem az angol kormány politikájáról és ez nagy különbség. (Helyeslés jobbfelől.) És t. ház, én azt tartom, nekünk ma sem feladatunk, ma sem fogok azokhoz járulni, a kik azt kívánják, hogy még csak nyilatkozatok által provocatiót idézzék elő, de el merem mondani azt, hogy kiégesztve az iménti képet, maga azon hatalom, melyet most Eötvös képviselő ur mint megerősödöttet állított élénk, az orosz-török hadjárat előtt sokkal erősebb volt, mint a minő ma; midőn az orosz hadjárat őt is megviselte, midőn a mellett a bajoknak ezere és ezere béliája erejét. De ismétlem, és ezt tartozom egész határozottsággal nyilvánítani, hogy midőn ezt annak illusztrációjai felhozom, hogy mennyire lettünk volna előnyös helyzetben, ha akkor bele hagyjuk magunkat hajtatni nagy háboruba; ismétlem, nekünk ma is érdekünk nem az, hogy akár szavakkal, akár tettekkel azt, hogy nagy háboruba k. veredünk kelljen, provokáljuk; sőt ellenkezőleg az, hogy nem hagyva ugyan magunkat sem jogainkban, sem tekintélyünkben sérteni, különben mindent megtegyünk, a mi a háboru elkerülése szempontjából szükséges. (Élénk helyeslés jobbfelől.) Ellenmondás bal felől. Közbeiktálás: Szko-belev!) Már t. ház, akkor aztán csakugyan nagyon könnyű eszköze volna Magyarország minden ellenségének, ha egy embernek, — legyen az bárki: — provocáló toaszija elég volna arra, hogy a magyar nemzet egy reá nézve káros politikába kergettesse magát. (Zaj a bal és szélső baloldalon. Ugy van! a jobboldalon.)

Epen ezen szemponttól vezetette tartom szükségesnek nyilvánítani azt, hogy igemis, ha — mint ez mindig meg is mondatott, mint egy interpellációra adott feleletben e házban megmondtam, — a szemben állunk egy localis mozgalommal, mely nem zárja ki azt, a mi akkor is megmondtam, hogy különösen azon népfajokban meglévő forradalmi elemek, máshonnan is igyekeznek támogatni és táplálni az ottani lágot; ez nem ok arra, hogy míg a kormányok közel és távol, melyek alatt azon népfajok élnek, melyekhez ezen elemek is tartoznak, teljesítik a barátságos kormány kötelességét, mi egyesek felépése által magukat provocáltassuk és hirdessünk háborut a velünk bekeben elni akaró kormányok ellen. (Helyeslés jobbfelől.) Ez uraim nem a hazafiságnak, nem a józanságnak, de a minden haszonlatlanság által magát felzavartatni engedő idegesség politikája, a mi legkevésbé védhető politika a világon. (Élénk tetszés.)

Ugron Gábor: (közbeszó) Majd meglátjuk!

Tisza Kálmán: A képviselő ur majd meg akarja látni, reményem nem látja meg. De ha bekövetkezik az, hogy minket provocálnak, higgye el, a felelettel a provocatióra nem fogunk adósak maradni; csak nem fogunk egyes toasztokért háborút izenni. (Élénk helyeslés jobbfelől.)

A t. képviselő ur felemlítette, hogy a delegációban szó volt róla, hogy ezen 8 millió talán nem is lesz elég, hanem be fog következni, hogy talán kell még 8, még 16 és még több millió. Hát, t. ház, hivatkozhatom a delegatió minden tagjára, hogy ugy áll a dolog, a mint én mondtam. Igenis, a hadügyminiszter és a közös kormány teljes kötelesség szerű őszinteséggel kimondotta, hogy reményli, igyekezni fog ezen összeggel kijönni, de természetesen ily ügyek fejleménye előre mathematice meghatározható nem lévén, meglehet hogy többé is fog kerülni. (Zaj a szélső baloldalon.) Bocsánatot kérek, a képviselő urak hasonló

helyzetben, talán eléggé bölcsek lesznek ezt mathematice kiszámítani tudni, vagy elége politikuskok előre meg nem mondani; de azt tartom, hogy a mathematicai kiszámítás ilyenkor lehetetlen, az őszinte kijelentés pedig a legbecsületesebb politika. (Igaz! Ugy van! jobbfelől.)

A t. képviselő ur előre kijelentvé, hogy nem fog melegegedni azzal, ha csak annyit mondok, hogy a czél a mozgalom legyőzése, azt is kérdezte, hogy mondjam meg, ha tudom, vagy ha nem tudom, irjak instantiát, hogy mondják meg nekem, mi szándékoltatik azon tartományokkal? Hát t. ház, a mi az instantia-írást illeti, azzal nem foglalkozom. Tudom, újabb időben a t. képviselő uraknak kedvez themája egyfelől a magyar kormányt ugy tüntetni fel, mint a kinek hatalmában volna parancsolni Európának, másfelől mint az osztrák kormánynak — nem is tudom — secretariását, alárendeltjét. Teljek a t. képviselő uraknak kedve ebben a dologban. Én igen jól tudom, hogy, mint mindenkinél a világon, nekem is lesz hivatalomban utódom; majd attól azután tessék megkérdezni, hogy szoktam-e instantiákat írni, vagy tudom-e a magyar miniszterelnök helyzetét érvényesíteni. (Élénk helyeslés és eljenzés jobbfelől.) Zaj bal felől.) De a mi a kérdést illeti, arról épen azért, mert nem fordulok senkihez instantiával, de mert másfelől inkább hagyom magamat bántani, piszkoltni, gyanúsíttatni, semhogy ennek elkerülése végett nyilatkozatokot tegyek, melyeket ezen székekről tenni bizonyos időpontban nem volna helyes. (Élénk helyeslés jobbfelől.) Zaj derültésgel bal felől.) Nem kiterni akarok a válasz elől, hanem úgy, mint ez másutt is szokás — másutt megszokták és nem találják neveltségnek, ha a kormányok ezt teszik — azt mondom, hogy ez oly kérdés, melyre a kormány padokról felelni nem szabad. (Élénk helyeslés jobbfelől.) Mozgás bal felől.)

Ismétlem, — mit egy hasonló alkalommal mondtam, — ha nem tetszik, mindig joga van a képviselőháznak azon krcmányt, melynek ilyen nyilatkozatai, meg nem elégedett, szavazatával onnan elűzni; de ismétlem, hogy meg vagyok róla győződve, hogy azon kormány, a mely helyükbe ül, holnap ebben a kérdésben ugyanazt fogja tenni, különben nem érdemes, hogy egy percig is itt maradjon. (Élénk helyeslés és tetszés jobbfelől.) Hozzáteszem azt, hogy előttünk ma semmi egyéb nem lehet, mint — ismétlem — a mozgalom elnyomása, és a mit eddig mindig megtartottunk, szorosan ragaszkodni a nemzetközi szerződéshez. (Élénk tetszés jobbfelől.)

A t. képviselő ur még az ujonczosás kérdésével foglalkozott bővebben. Megvallo t. ház, azt hittem, hogy a képviselő ur ma, mint a török szultán ő felségének rendkívüli nykövete fog itt egy rendkívüli mandatumot felmutatni, midőn a török szultán souverainitásának érdekében megtámadta ezen intézkedést. De miután nem tette, én arra kérem, hogy ha ilyen külön meghatalmazással nem bír, engedje meg, hogy mérvadóknak tekinthessem a török szultán ő felségének saját és accreditalt követel által tett nyilatkozatokat, a melyek szerint a souverainitással ellenkező az elrendelt ujonczosásban nem lát. Én nem tudom Eötvös Károly képviselő ur miért akar törököbb lenni, mint a török maga (Helyeslés és derültésgel jobbfelől.) De t. ház a képviselő ur azzal is vádolt, hogy mi forradalmi térre ugrottuk a koronát. T. képviselőház, elsősben is ezt nem tettük, mert — a szóra még visszatérök — forradalmi ténykedésről szó nincs. De méltóztatassék elhinni, nem tettük egy nagyobb oknál fogva, és ez az, hogy azt a koronát forradalmi térre ugrottunk nem lehet, mert a forradalmi térre nem megy. És igen sajnálom, hogy itt e ház kebeleben olyan nem egészen illendő kifejezések használtak. (Ugy van! a jobboldalon.) Csak sajnálom, sajnálatnál egyebet kijelenteni jogom itt a ház kebeleben nincs. De nagyon szeretném tudni, hogy ha — mint a képviselő ur mondta — (Halljuk! Halljuk!) az 1879-ki egyezmény szerint a souverainitási jog a török szultán ő felségé, az occupatio és adminisztratio joga pedig az osztrák császár és magyar király ő felségé, s ha ez a kettő egymással a felől, hogy mi történjék, tökeletesen egyetért: hogy hogyan bélyegezheti akkor eljárásukat egy harmadik forradalmi eljárásnak (Ugy van! a jobboldalon.)

Különb, t. képviselőház, a mi az ujonczosást illeti, e tekintetben is rectificatióval tartozom azért is, hogy felreértés ne lehessen abból, ha elfelejtésem releválni, hogy először és tegnap nem argumentatio, de a tények helyreigazítása szempontjából mondtam: hogy tetteleges ujonczosáról nincs szó, és mondtam, hogy 30—40 ezer embernek fegyver alá szólitása pedig nem czeloztatott, nem is czeloztatik. Ezt mondtam tegnap, ezt mondom ma is. Releválom ezt főképp nem csak azért, hogy helyreigazítsam szavaimat, de azért is, nehogy a képviselő ur felszólalása és ketelye folytán valaki azt higgye, hogy én azon nézetben vagyok, hogy a fegyveres ellenszégülés következtesen az ujonczosásnak el kell maradni. Nem t. képviselőház, én ellenkező nézetben vagyok: én azt tartom, hogy a fegyveres ellenszégülés erre indokul nem szolgálhat, mert ha e miatt az ujonczosás elmaradna, ez oly gyanúségnek — nem nagylelkűségnek — a jele volna, hogy azon népek előtt évtizedeken keresztül sem lehetne a monarchia tekintélyét helyreállítani. (Ugy van! a jobboldalon.)

T. képviselőház! Bocsánatot kérek, hogy most másodsor is én talán még hosszabban fárastottam a t. ház türelmét. (Halljuk!) Igyekszem a mennyire lehetett a képviselő urnak válaszolni; természetesen a mennyire a tények helyreállításra szükségessé tette, mellőzve a személyes dolgokat, melyeknek egymással szemben való hántorgatásából, hogy a közgy-

nek valami haszna leg- ről be nem látom. (H kérem a t. házat és denkinék figyelmébe közbevetve mondtam hinni (Halljuk!), lehet ahogytetzik, el lehet litikát vezetik, de min vényhozó testületben hogy azon tartományo mit, mellesleg jegyzem 1878-ban egy szláv, rosszul emlékezett Eötv — minden szó, mondom datik, minden szó egy ket gerjeszthet azon i res lázadásban való kité het azáltal, mert magának törvényhozása lázadásal ugy a mint elbánni, nem eredmény bajnak huzosabb tar áldozatot. (Helyeslés a szélsőbalon.) Merek hogy másutt hogy szö denütt ily esetben a le szoktak megadati a nyomására; (Helyeslés dás a szélsőbalon.) azo szokták azután, ha jó pellegérré állítani (Ha egyet, önk ismétlik matlanságból, hogy meg nem akarják. Távol le kalommal a bizalom méltóztatassanak meggon kormányelleni bizalm hatja-e azt, a mit Mo társam akart, hogy a ség, tehát még a nem dés szerint kötelező megtagadtassék? Azt indokolható-e az is, h melyről most van szó ezen költségnek nem Ha pedig a kormány oka a megtagadásnak, tárgyalásával és a nál minden néven nem nélkül adhatnák a l zést. Mert akkor már nak fegyvert ellenség tatnának meg a költsé gyobb mérvben kihatá tal. (Élénk helyeslés a

Álánlom a javas (Élénk helyeslés és el

Bál De — Saját Le Der

A „derekesi ö habár majdnem 8 éve áll, s több ízben az zártkörű táncvigalmat nem annyira nagyon s mileg többnyire igen, inkább sikerült a foly tartott zártkörű tánc ifju K a k o P á l és uraknak köszönhető, költséget, sem fárads megtettek arra, hogy

Nem is veszett k fáradságuk, mert az O l á h Józsi kitűnő s kivríradhat jól mulat habár nem egy ütöt melhető volt, még is ben legalább veszteség velünk együtt jól mul is, melynek egyes virá kedett a kedélyes vid

Ha a vidéki tá get a jökevény, fesztele a táncosnók bájos kö közveleménynek adok ezt kitűnő mértékben

Azonban hadd a kiknek az est kedélye tésben köszönhető; o közül: Dr. Both Jáz Tóth Lajosné, Szath Fereneczné, Molnár End Kopányi Imréné Lábá nándné, Schirf Farkas többeket.

Leányok közül: Pirosk, továbbá K i s M o l n á r Irén, C z i Vilma, N a g y Lenke K á l l a y Karola, L a Erzsike, D e m j é n M meg többeket.

Fokozta kedvünk még az is, hogy a de tüzoltó-egylet 4 derek Szabó István, Mogyor és König Gyula urak tette magát. A bevétel és kias is csak az egyletet és csak a fellüftésekről kik a rendez belep következők: Leitye 2 1 frt, Szép Samuél 2 Császay Imre 1 frt, B Czirják Sándor 1 frt, mely fellüftezéseikért fizetők legmelegebb k zottságuk.

nek valami haszna legyen, én a magam részéről be nem látom. (Helyeslés jobboldal.) Igen kérem a t. házat és ajánlom komolyan mindenkinek figyelmébe azt, a mit tegnap csak közbevetve mondtam, hogy méltóztatnék elhinni (Halljuk!), lehet a politika felett itélni, ahogy tetszik, el lehet itélni azokat, akik a politikát vezetik, de minden szó, mely ma e törvényhozó testületben oly irányban mondatik, hogy azon tartományokat ki kell irtani — mit, melleleg jegyzem meg, a többség felirata 1878-ban egy szóval sem mondott és itt is rosszul emlékezett Eötvös Károly képviselő ur — minden szó, mondom, mely ez irányban mondatik, minden szó egyáltalában, mely reményeket gerjeszhet azon irányban, hogy a fegyveres lázadásban való kitartás eredményeket szülhet azáltal, mert maga a monarchia két államának törvényhozása sincs elhatárolva ezen lázadásal úgy a mint az okvetlenül szükséges elbánni, nem eredményezhet egyebet, mint a bajnak huzamosabb tartamát, több pénz és véráldozatot. (Helyeslés jobboldal, ellenmondások a szélsőbalon.) Merek ismét hivatkozni arra, hogy másutt hogy szokott ez történni. Mindennél ily esetben a legnagyobb egyetértéssel szoktak megadtni az eszközök a mozgalom elnyomására; (Helyeslés a jobboldalon, ellenmondások a szélsőbalon.) azon túl, ha az megtörtént, szokták azután, ha jönnek látják, a kormányt pellegérre állítani (Halljuk! Halljuk!) Es még egyet, önk ismétlik a kormány iránti bizalmatlanságból, hogy ez összegzet megszavazni nem akarják. Távolságom folem, hogy ez alkalommal a bizalom kérdését felvesszem; de méltóztatnának megmondolni, hogy vajjon ez a kormányelleni bizalmatlanság egyfelől indokolható-e azt, a mit Mocsáry Lajos t. képviselő-társam akart, hogy az összes közösügyi költség, tehát még a nemzetet törvény és szerződés szerint kötelező államadóssági járulékaik megtagadtassék? Azt hiszem, hogy nem. De indokolható-e az is, hogy maga azon költség, melyről most van szó, megtagadtassék? Hisz ezen költségnek nem a kormányának adatnak. Ha pedig a kormány iránti bizalmatlanság az oka a megtagadásnak, siessünk a költségvetés letárgyalásával és az appropriationalis clausulán minden néven nevezendő hazafiai aggály nélkül adhatnak a bizalmatlanságnak kifejezést. Mert akkor már ebből nem kovacsolhatunk fegyvert ellenségeink, míg, ha itt tagadtatnának meg a költségek, ez ismét a legnagyobb mérvben kihatározhatnék elleneink által. (Élénk helyeslés a jobboldalon.)

Ajánlom a javaslatot elfogadás végett. (Élénk helyeslés és éljenek a jobboldalon)

Bál Derecskén.

— Saját levelezőnk től. —
Derecske, február 23-án.

A „derecskei önkéntes tüzoltó-egylet”, habár majdnem 8 éve már annak, mióta fenáll, s több ízben adott egy polgári, mint zártkörű táncvigalmat, melyek ha anyagilag nem annyira nagyon sikerültek is, de szellemileg többnyire igen, de mindezek között leginkább sikerült a folyó hó, 18-ik napján megtartott zártkörű táncestély, mely leginkább ifjú J a k ó P á l és M a n d e l M i h á l y uraknak köszönhető, kik nem kíméltek sem költséget, sem fáradságot s minden lehetőt megtettek arra, hogy az sikerüljön.

Nem is vészett kárba sem költségük, sem fáradságuk, mert az sikerült is, a mennyiben O l á h J ó z s i kitünő zenekara mellett kiváló kivirradtjól mulattunk, a kitűzött czelt, habár nem úgy ütött is ki, mint az előre remélhető volt, még is sikeresítettük, a mennyiben legalább veszteség nélkül megszűhathat, velünk együtt jól mulattot azon helygöszoruk is, melynek egyes virágai rózsabimbóként ékeskedett a kedélyes vidámság szép kertjében.

Ha a vidéki táncvigalmak kedélyességét a jókedv, feszletlen otthoniasság s főképp a tánczosok bájos koszorúja alkotja, úgy a közvéleménynek adok kifejezést, ha bálunkról ezt kitünő mértékben állítom.

Azonban hadd álljon itt azok névsora, kiknek az est kedélyessége legnagyobb mértékben köszönhető; ott láttuk a férjzett nők közül: Dr. Both Jánosné, Szép Sámuelné, Tóth Lajosné, Szathmári Józsefné, Tulodfi Ferenczné, Molnár Endréné, Moró Ferdinándné, Kopányi Imréné, Lábán Józsefné, Seitzl Ferdinándné, Schirf Farkasné asszonyságokat és még többeket.

Leányok közül: J a k ó Paulina és J a k ó Piroška, továbbá K i s s Ilona, N a g y Emma, M o l n á r Irén, C z i r j á k Piroška, M u s t ó Vilma, N a g y Lenke, M a g y a r Mariska, K á l l a y Karola, L a m o s Mariska, F o d o r Erzsike, D e m j é n Mariska kisasszonyok és még többeket.

Fokozta kedvünket s nevelte örömlünket még az is, hogy a debreczeni derek önkéntes tüzoltó-egylet 4 derek tag által, nevezetesen: Szabó István, Mogyoróssy Béla, Nagy Gábor és König Gyula urak személyében képviseltette magát.

A bevételek és kiadásról — miután az egy is csak az egyetértés érdeke — nem szólok, csak a felülfizetésekről teszek még említést, kik a rendes beletéti-díjon felülfizettek, a következők: Leityé János 1 frt, Bánik Béla 1 frt, Szép Sámuel 2 frt, Kiss Lajos 2 frt, Császay Imre 1 frt, Beliczay Ferenc 1 frt, Czirják Sándor 1 frt, Schvarcz Ernő 50 kr, mely felülfizetéseikert fogadják az illető felülfizetők legmelegebb köszönetét a rendező bizottságnak.

Szathmári József, egyleti alparancsnok.

Külföld.

== Szokobelei tábornok 23-án este Pétervárra utazott.

== Külpolitikai dolgok az angol parlamentben. Az angol alsóház ülésén Sir Charles Dilke több rendbeli kérdésre válaszolva kijelenti, hogy ninesen arról tudomása, hogy Oroszország katonatisztek szabadágoljon és megengedje nekik, hogy Hercegovinába mehessenek. A kormány nem tart attól, hogy a bekés viszonyok Oroszország, Németország és Ausztria-Magyarország közt meg lesznek zavarva; a miniszteriumnak tehát nincs alkalma erre vonatkozólag lépéseket tenni. Az egyiptomi kérdéssel nem nyilatkozhatik. Angolországnak szándékában sincs beleavatkozni Bulgária localis ügyeibe. A berlini szerződés nem tartalmaz oly határozatot, mely a reformok kihirdetését erőszakolná.

== Szerbiából aggasztó hírek érkeznek. A panszláv párt erősen mozog. Forradalom kitörésétől félnek.

Színház.

Csütörtökön este C s a t á r Győző kedvelt bariton énekesünk jutalmára Hopp Gyula sikerült travestijája „Faust az ördög czimborájá” került szíre nagy és distinguált közönség előtt. A lelkesedett taps melylyel közönségünk jutalmazandót kiléptekor fogadta nem volt chablonos, meglátszott rajta, hogy az elismerést kívánja kifejezni a jutalmazandó iránt, ki szép bariton hangjával méltó kedvence lett közönségünknek. A tapson kívül két koszoru és egy igen szép, értékes ajándékban is részesült.

„Mefeles” szerepében ma is kitünő enénekelte és játszott Az előadás különben is összességében folyt és így ez estét méltón sorozhatjuk a legélvezetesebbek közé.

Napi hírek.

— Tiszántúli reformált egyházkerület tavaszi közgyűlése május 3-án veendi kezdetet Debreczenben. — Főbb tárgyalásnak: felebezett peres ügyeken kívül: a Gergely K. el-távozásával megüresedett gym. tanári állomás betöltése; Kőrösi S. jogtanár tanszékének, miután ő országgyűlési képviselővé választott, miként betöltése; 5-ik theologiai tanszék felállítás, egyházkerületi pénztárnok és levéltárnok választása; népiszkolai tanügyi bizottság jelentése; a főiskola vagyoni ügyei felett intézkedés, hogy a kamatlat 6 vagy 7 %-ben állapítsassék meg. A lefolyt alkotmányozó zsinat jegyzőkönyve — s ha addig a szentesített törvények leírásának, azok végrehajtása tárgyában intézkedés. stb. stb. A ref. segélyegylet választmányja május 3-án tartja ülését, 4-én delután pedig segélyegyleti közgyűlés lesz. — A lelkeskedésségi vizsgák május 1. és 2. napján tartatnak meg; az illető vizsgáztató atyafiak tehát ápril 30-án delután 4 órakor jelentkezni tartoznak a püspöki hivatalban.

— A harcztéren küzdő sebesült katonák részére az adakozások szép buzgalommal indultak meg. Eddig adományoztak már Krajin Alajosné 10 sebkötőt, Dragota Csorba Tekla 10 sebkötőt, Huzly Lujza 30 sebkötőt, Kovács Danielné 10 sebkötőt, Ormós Gáborné 12 sebkötőt, Gál Józsefné 10 sebkötőt, Csanády Odónné 10 sebkötőt, Kobor Boldizsárné 6 sebkötőt.

— Tanítóképeségi vizsga a tiszántúli ref. egyházkerületben ápril 18. s következő napján fog tartatni Debreczenben; az illetők a szükséges bizonyítványokkal ellátva ápril 17-én tartoznak jelentkezni a tanítóképeszei igazgató tanár hivatalos helyiségében a főiskolában.

— Köszönetnyilvánítás. A debreczeni „könyvnyomdások egyletének” Nagy László ur egy darab értékes könyvet volt szives adományozni, melyért fogadják az egylet nevében halás köszönetemet. L á s z l ó Imre, könyvtárnok.

— A budapesti országos nőipar kiállításán éremmel kitüntetett bársony arannyal himzett párna kisorsoltatván, az „O s z k á r” név nyerte meg.

— A helybeli tisztviselők önszegélyező egylete holnap, vasárnap delután 3 órakor a városháza nagytermében tartja K ö z g y ü l é s é t, melyre a tagok figyelme felhivatik. — Az igazgatóság.

— E. Kovács Gyula a nemzeti színház kitünő színművésze, az ország első tragikus színésze már megérkezett városunkba és itteni vendégszerepléséit h e t f ő d n kezdte meg „O t h e l l o”-ban. A művész, ha jól emlékszünk, épen Debreczenben kezdte volt meg színi működését és tanulmányait a debreczeni főiskolában végezte. — Nagyon örülünk, hogy épen „Othello”-t játsza itt először, mert ugyanez a szerep volt az, melylyel a nemzeti színházban néhány évvel ezelőtt nagy feltűnést keltett. — A bérletben tartandó vendégjátékok iránt igen nagy az érdeklődés, úgy hogy hibetölég az ülőhelyek jegyeit jóelőre el fogják kapkodni, azért arra már a holnapi napon is lehet előjegyzéseket eszközölni. A próbák „O t h e l l o”-ból a vendégművész vezetése alatt serényen folynak.

— Az iparos ifjusági egylet által f. hó 21-én tartott jótékonycélu táncvigalmára felülfizettek. Solcse testvérek 2 frt Beke Mihály 2 frt. özv. Hegyi Józsa Eufrozina urnő 2 frt. Szabó Mihályné 1 ft. N. N. 30 kr. N. N. 1 ft. ifj. Pájer József 1 ft. N. N. urak 2 frt. Barta Mihály 1 ft. Preizer Salamon 2 ft. Debreczeni Erzsike k. a. 2 ft. Tóth János 50 kr. Dezsai Lajos 2 ft. Kis Gábor 1 ft. Svoboda József 1 ft. Gerébi Fülöp 5 ft. Dóczy Gedeon

iparos isk. igazgatója 1 ft. Borsányi Viktor 1 ft. Májér Ferenczné urnő 3 ft. Huber József 2 ft. Lőrincsik László 2 ft. özv. Fodor Istvánné 2 ft. Keszler Jakab 1 ft. főtisztelendő Harmat Gergely 1 ft. Lugosy József tanár ur 1 ft. özvegy Kutasy Nándorné urnő 1 ft. Jónász Lipót 7 ft. Összesen 47 ft. 80 kr. mely kegyes adományokert fogadják halás köszönetünket az iparos ifjusági egylet nevében. A rendezőség.

— Köszönetnyilvánítás. Fajdalomtól sebzett lelkünkre, nagy mértékben enyhítőleg hatott azon nagybecsű megtiszteltetés, melyet a mélyen tisztelt közönség fiunk temetésénél tömeges megjelenése által tanusított. Fogadják e helyen is, úgy a n. e. közönség — a nemes részvétért — mint a városi dalárdának ott megjelent tagjai s a temetésnél részt vett kereskedő ifjak — szives közreműködésükért — legmélyebb halánkat s köszönetünket. — J e n e y Ferenc és neje: A n t a l f f y Eszter.

— A Munkácsy Mihály tiszteletére rendezett ünnepélyességek még egyre tartanak a fővárosban. Csütörtökön az írók és művészek társasága rendezett fényes estély, mely alkalommal először J ó k a i M ó r köszöntötte fel a nagy mestert, ritka szép beszéddel. Az estély hangversenyyel is össze volt kötve.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter követező levelet intézte Munkácsy Mihályhoz, Budapestben, 1882-iki február 24-én.

Tisztelt ur!

Önt s kitünő nagy művet körünkben látni, nem mindennapi, de mulekony öröm. Mi itt-letémaradandó nyomait kívánjuk birni.

A tudományos akadémiáma tehát megbízott bennünket, Ipolyi Arnold püspök urat, Keleti Gusztáv igazgatót s engemet, hogy értekezünk Önnel s kérjük fel, hogy az akadémiai nagyterem számára a magyar irodalom történetéből egy nagyobb képet fessen. Nekem pedig szándékom Önt felkérni, hogy a restauráció alatt lévő budai koronázási templom díszét egy oltárképpel gyarapítsa.

Senkisésem becsüli inkább, mint én a művész szabadságát s képtelenségnek tartanám Önré bármi pressziót gyakorolni, hogy ily művek készítésére magát azonnal lekösse. Megelégszem azzal, hogy ön e feladatokat nem utasítja vissza, megígéri, hogy szabad óráiban e tervekkel fog foglalatkoskodni, és sétái közben talán rólok gondolkodni, s ha hazájára visszaemlékezik, hol annyi szív rokonszenvez Önnel, időről-időre egy pár vonást fog papírra vetni, mint a jövő skitsiek skitséjét. Ha a viszonyok kedveznek, majd azon akadémiai műtermek egyikeben, melyeket építeni szándékozunk, s melyek egyike bármikor rendelkezésre fog állani, dolgozni fog egykor azon műveken, melyek középületeinket szépíteni s azok becsét emelni hivatva lesznek.

Fogadjja őszinte tisztelem s meleg rokonszenvem kifejezését. T r e f o r t, s. k. — Trefort miniszter a Krisztus-kép megvétele ügyében irt a kép tulajdonosa, Sedlmayer műáros urnak, felhíván, hogy jönné Budapestre a tárgyalások befejezése céljából. A mint ez megtörténik, a műszerető miniszter, Trefort, a kép megvételeit illető mozgalom elére áll, mely azt czelozza, hogy a hírneves kép társadalmi uton vetessenek meg az ország részére.

— A jogász segélyző egylet, mint már írtuk a jövő hónapban hangversenyyel egybekötött táncvigalmat rendez. A közönség tudomására hozzuk, hogy ez alkalommal a jótékonyezel iránti tekintetből f e l ü l f i z e t e s e k is szivesen fogadtatnak, s hirlapilag fognak nyugtáztatni.

— Tűzvész pusztított Szeged mellett Dorozsmán. A tűz a dühöngő szélvihar folytán a szegedi tüzoltók és rendőrtisztviselők önfeláldozó fáradozása daczára, 37 házat pusztított el. Este 9 órakor sikerült a tüzet localisálni, mely a fő-utczában egy leánya vigyázatlansága által, ki gyufával egy kazalt meggyújtott, keletkezett.

— Szomorú eset. Pozsonyból írják e hó 22-ikéről: Városunkban tegnap szomorú eset történt. Egy öreg családapa este úgy távozott el hazulról, hogy felóra mulva ismét otthon lesz. A Duna közeleiben azonban a farsang utolsó napi mulatságtól felvillanyozott garázdálkodókkal hozta össze végzete, kikkel összeütközött. Az ittas legények a 70 éves öregert először összeverték, azután látván, hogy ütések halálosok voltak s talán megrettenve a következményektől, az öregert a Dunába dobták. Egy óra mulva a habok vetették ki a holttestet. Az eset nagy szenzációt kelt.

— Hamis pénzverők. A napokban a fővárosi főkapitányságot értesítettek, hogy Ócsán hamis pénzverő banda működik, mely 20 krosokat és ezüst forintosokat gyárt. A főkapitányság tegnap előtt egyrendőrtisztviselőt küldött ki voloz rendőrrel. Két kocsin mentek. Az elsőben ült a rendőrtiszt a másodikban a rendőrök, de polgári ruhába öltözve. Ócsára érkezvén, körülverték az illető házat, melyben a följelentés szerint a hamisítók tartózkodtak, s azután behatoltak. Három embert találtak benn, kit a rendőrtiszt felszólítására, hogy adják meg magukat ellenállottak s az egyik, mint halljuk, Szalé nevezett, egy rendőrt késsel meg is sebesített. A rendőrök azonban hamar lefogták őket s átkutatták a házat. Találtak egy 20 krost nyomó sajtót, mintegy ötven tolvajkulcsot, egyéb szerszámokat és hat forogópisztolyt. Az elfogottakat behozták a bűnjelkével együtt Budapestre.

— Kossuth „Iratái”-nak a vége. Turinból írják lapunknak, hogy Kossuth Lajos teljesen befejezte „Iratái”-nak harmadik kötetét. A nagy fontosságú és becses könyv, a mult idő e maradandó emléke, ime egy teljes egészet képez. Nagy hazánkfia 20-án délelőtt adta fel az utolsó csomagot postra, mely már meg is érkezett Budapestre. A nagy munka Kosuthot meg-

bágyasztotta, de el nem fárasztotta. Olyan élénk, sőt élénkebb most, mint mikor munkájához fogott. Azt mondá a befejezőskor, hogy nagy teher esett le öreg válláról. Mindenesetre nem mindennapi momentum, mikor egy hetvenhat — hetvenhétéves agg, fiatal erőt igénylő fontos és nagy munkába vág, éjjelét napalát áldozza az ügynek, rohamos lázas sietséggel, kettős buzgósággal s mégis teljes átgondolással lát dolgához s pár év multán felkiálthat: „Befejeztem!” Arcza piros, színe derült, kedve vidám, évek egész sora ígérkezik még a nagynevű aggnak, mit minden igaz magyar ember szívéből kíván, hogy úgy legyen! Sok becses mű kikerülhet még abból a gazdag tapasztalásból, melylyel 80 hosszu év a turini aggot megáldotta.

— Bernhardt Sarah a koporsóban. Bernhardt Sarah körülbelül két évvel ezelőtt koporsóban fekvőve vétette le magát Melandin párisi fényképésznel, mivel oly alkura lépett, hogy a képeket csak halála után árusíthatja el, mert, mint mondá, úgy sem él tovább egy évvel. Miután azonban a művész nő még ma is az élők sorában van, a fényképész leveiben kérte őt, hogy engedje meg e képek elárusítását. Sarah Bernhardt erre azt válaszolta, hogy ezt csak akkor engedheti meg, ha Párisban háromszor fellépett. A fényképész ezért bepörölte a művésznőt s a tárgyalást legközelebb fogják megtartani Párisban.

Kinyert?

Lotóhúzás febr. 22.

Prága	54	68	79	3	11
Lemberg	15	6	58	27	83
N.-Szeben	49	65	81	45	48

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sűrgönyei.)

Budapest, febr. 25. (Érk. d. u. 2. 6.) A képviselőház ülése. Perényi báró leteszi mandátumát. Bánffy gr. és Lükő, kiléptek a qualificatio bizottságból. Láng előadó zárbeszédben ajánlja a hitelt, — Helyf pedig külön véleményét.

Budapest, febr. 25. (Érk. d. u. 2. 6.) A független-párt ellene szavaz a hitelnak, és Szilágyi javaslatának

Bécs, febr. 25. (Érk. d. u. 2. 6.) A novibazári eszakkalmát nyugtalanságról és a porta csapat gyűjtéséről Limmel szóló hírek alapjánok. Csapataink és a muzulmánok kozt a legjobb egyetértés van.

Szerajevó, febr. 25. (Érk. d. u. 2. 6.) A részvény-társaságok alapításánál a magyar törvény szolgálnd alapul.

Belgrád, febr. 25. (Érk. d. u. 2. 6.) Megczafoltak a hirt, hogy a magyar hatóság a küldött fegyvereket lefoglalta volna Paracsinban e nagy posztgyár nyílik meg mely 1000 munkást foglalkoztat.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VI. Bérlet 12. szám. Vasárnap, febr. 26.

A piros bugyelláris népszimű 3 felv.

VI. Bérlet 13. szám. Hétfőn febr. 27.

E. Kovács Gyula ur felléptével. Othello tragédia 5 felv.

Felelős szerkesztő: Vértess Arnold. Főmunkatárs: Karczag Vilmos. Kiadó: Kutasi Imre.

Eine Erzieherin, welche gründlich deutsch, französisch, ungarisch, — die üblichen Lehrgegenstände, klavierspielen, handarbeiten, singen und zeichnen unterrichtet, wünscht hier oder in der Umgegend ein Institut zu errichten; gefällige Anträge der geehrten Eltern, unter Chiffer H. V. postrestant Grosswarden.

Értesítés.

Van szerencsém a t. közönségnek tudomására hozni, hogy a helybeli ref. collégium mellett levő üzlethelyiségemben

papir-zacskó-gyárat

rendeztem be s a legelső hazai és külföldi papirgyárakkal való összeköttetésem azon helyzetbe juttattak, miszerint az általam készített jó minőségű papir-zacskóimat, melyek már is nagy elterjedésnek örvendenek, a legelőcsőbb árban számíthatom.

Midőn ezt köztudomásra hozni szerencsém van, egyszersmind tudatom, hogy a különböző minták nagysága s az árakat tartalmazó jegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Kiváló tisztelettel: Geiger Ignác, kereskedő.

A cs. és k. gyógyintézetek hivatalos orvosi jelentései.

Sikerrel használtatott sorvadások-, testi gyengeségek-, gyenge emésztés-, étvágytalanság, köhögés, nyak, mell és tudóbajoknál.

Hoff János urnak,

cs. k. tanácsos, a koronás érdemkereszt tulajdonosa, több magas német rend lovagja, Hoff János-féle maláta-kivonat feltalálója és kizárólagos gyártója, Európa legtöbb fejedelmeinek udvari szállítója. Bécsben, gyári helyiség: Grabenhof Bräunerstrasse 2, iroda és gyári raktárhelyiség: Graben, Bräunerstrasse 8.

A 23. számú cs. és kir. helyőrségi-kórház Zágrábban. Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi sör, ugyiszinté maláta-egészségi csokoládé a fennemlített kórházban a hurutban és tüdőbajban, valamint a gyenge emésztésben sinódók gyógyításánál mint igen kitűnő táp- és erősítő szernek bizonyult be.

Dr. Ischitz kórházi igazgató és főorvos, dr. Kaiser törzsorvos.
A 2. számú cs. és kir. helyőrségi kórház Bécsben, 4. sz. 297. Hoff-féle maláta-kivonat és maláta-csokoládé, melyek a nevezett helyőrségi kórházban használtattak, a gyógyításnál kitűnő hatásokat mutatkoztak; névszerint a maláta-kivonat az időnkénti mellbajban szenvedők előtt igen kedves és óhajtott szer; ugyiszinté a maláta-csokoládé a rekonvaleszcensnek és elgyengült emésztőszerveknél üdítő és igen kedvelt gyógytápszerként hat hosszú betegség után.

Dr. Loeff, főorvos, Dr. Porias, törzsorvos.
Gyógyítása a mellbetegségnek, testi gyengeségnek, étvágytalanságnak, nyak-, köhögés-, gyomor-, tüdő-, mellbetegségeknek az 58 magas kitüntetéssel koronázott

Hoff János-féle maláta-készítménynek,

mint az egyedüli valódi Hoff-féle maláta-kivonat egészségi sör (palackokban), koncentrált maláta-kivonat (fehér palackokban), a testet erősítő maláta-egészségi-csokoládé, valamint a köhögést és rekedtséget eltávolító malátát.

Gyógytudósítás
(kivonatban).

Uraim! Már nyolcz éve, hogy nehéz lézés és tüdő szárdulásban szenvedék; minden szert használtam, siker nélkül maradt. A köhögés, hányás s az agyvértoulás, éjjel nappal gyötört, annyira, hogy már a járás is terhemre volt s életemről már végkép lemondtam. Ekkor azon orvosi tanácsot kaptam, hogy használjam a Hoff János-féle maláta-készítményeket. Mindjárt a gyógy megkezdésével vértelődásaim teljesen megszűntek, s egészségem eme gyors viz-zatere mindenki előtt mint valami csoda tűnik fel, a ki állapotomat ismerte, ez arra indit: hogy ezen maláta-készítményeket valamennyi szenvedőnek ajánljam.

Gyárfás János, nyug. honvéd főhadnagy.

ÓVÁS. Valamennyi maláta-készítmény Hoff Jánosnak, a feltalálónak és első előállítónak nevével fennálló tulajdonában és névelésével van ellátva. — A hól a valóság ezen jele hiányzik, a készítmény mint hamisított visszautasítandó.

Két forinton alól semmi sem küldetik.

Árak a vidékre: Maláta kivonat egészségi sör ládával és üvegekkel: 6 üveg 3 frt 82 kr; 13 üveg 7 frt 26 kr; 28 üveg 13 frt 60 kr; 58 üveg 29 frt 10 kr; 1/2 kiló I. maláta-csokoládé 2 frt 40 kr; II. 1.60. III. 1 frt. Nagyobb szállításnál számlák. Maláta-csokoládé egy zacskóval 60 kr. Concentrált maláta-kivonat egy üveg 1 frt; kapható 60 kros is. Maláta kávé egy c omag 50 kr. Egy kész maláta fürdő 80 kr.

Raktárak: Debreczenben Rickl József Zelmos, Csanak József és Varga Lajos kereskedésében. Nagy Károly: Ujházi István. Nagyvárad: Janky Antal. Nyiregyháza: Korányi Imre gyógyszerész.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására juttatni, hogy az ország-szerzte oly jó hírben álló kitűnő

Gschwindt-féle

budapesti sajtóélesztő részvénytársulat gyarának

KITÜNŐ ÉLESZTŐJÉBŐL,

mely az 1878. évi párisi vilákiállításnál a nagy arany éremmel, az osztrák-magyar birodalomban egyedül lett kitüntetve, egy raktárt úgy rendeztem be, hogy naponta nagyban és kicsinyben a legfrissebb élesztővel szolgálhatok, miután azok naponta kétszer érkeznek.

A nagyérdemű közönség b. megrendelését elvárva, maradtam

kiváló tisztelettel,
MENDELOVICS LAJOS.

Vidéki megrendelések legutányosabb áron, utánvét mellett, a legpontosabban eszközöltetnek.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője

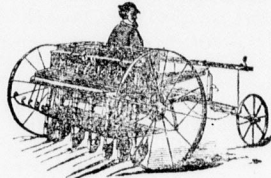
H A S S Á N,

ajánlja szilárdan szerkesztett, könnyű járású:

Sorbavető gépeit, merítőkerek-vetőhengerekkel;

Szóróvető gépeit, Aberdeen, vagy Smyth rendszere után;

ekéit, boronált, hengereit, töltőgetőit stb.



továbbá: eredeti „HUMBOLDT“ vagy „Mayer“ trieuróket (konkolyválasztók), Baker- és magtár-rostákat, mindemű szivattyúkat stb.

Csermelyölgvi gazdasági gépgyárunkban Kassa mellett allandoan jelentékeny készletet tartunk gép gyártmányainkból, bizományi raktárt pedig

SESZTINA LAJOS urnál Debreczenben.

Képes jegyzek gazdasági gépeinkről, kívánatra ingyen és bérmentesen küldetik.

2000 en Európa leghíresebb orvosi közül, a kiknek bizonyítványai közzétetettek, ajánlják a

POPP-féle FOGSZERKEKET

a száj és fogaknak mint legjobb létezőnek.

Számos bizonyítvány, Érdem-ermek, a legelső orvosi te- különöző ki álli- kintélyektől, tásokról.

Harmintz éven át jónak bizonyult

Anatherin szájviz

Dr. POPP J. G.-tól cs. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. Bognergasse 2. Gyökéres gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szinte a szájüreg és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető viz az idült torokbajoknál. 1 nagy palack 1 frt 40 kr., 1 közép 1 frt és 1 kicsi 50 kr.

NÖVÉNYI FOGPORA rövid használat után a fogakat vakító fehérré teszi, a nélkül, hogy azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr.

ANATHERIN FOGPASTÁJA üveg szelencékben 1 frt 22 krral, jónak bizonyult fogtisztító szer.

ILLATOS FOGPASTÁJA a szájüreg és a fogak ápolása és fentartására a legkitűnőbb szer, darabja 35 kr.

FOG ÓLOMA igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogaknak önölmozására. Ára dobozonként 2 frt 10 kr.

NÖVÉNY-SZAPPAN a legkellemesebb s a legjobb szer az arczbőr szépítésére. Ára 30 kr.

A legjobb és legbiztosabb

agy-kenőcs

hőrküdtések, főrbetegségek és tisztáltságnak el en. Ára 30 kr.

A t. cz. közönség felkeretik világosan Popp cs. kir. udvari fogorvos féle készítményeket kéri, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját vedjegyemmel vannak ellátva

Kapható Debreczenben: Rothschnek, Göttl N., Muraközy K., Mibaloivics I., Tamássy K., Orvonyi, Vecsey V. gyógyszerárakban Csanak József gyógyszerkedésében, Hadházi: Szilay gyógyszer, H-Böszörmény: Krányi G. gyógyszer, Szoboszló, Troczkányi mény: Krányi G. gyógyszer, Kovács gy., Szathmár dr. Lengyel M. gy., Bossin S., Boszörményi S. gy., N-Kálló, Mandl S., Heszda K. gy., Tisz-Lök, Pinter P. gy., Munkács: Trarler gyógyszer, — Szinyér-Vasúja: Gerber E. gy., — Nanas-Ujvári gy., — Karczag: Báthory gy., Derecske, Boliczany gy., B.-Ujfalu: Sáróty gy., Nagyvárad: Nyiri G. Raesek F., Ember I. gy., Janky Antal, Huzella A. uraknál, N. Károly, Jelinek: Földky O. gy., Nyiregyháza: Szopka A., Lederer O. gy., N. Banya: Hanzulovits gy., Somlyó: Ruszka Ig. és társa. Tokaj: Reiner D. gy., B-Ujváros: Tauffer, K., Madaras: Jung K. gy., Csáh: Székely A. gy., S.-A-Ujhely: Reichard testvérek és Deutch János Pinter F. gyógyszerészeknél.

Az ipar csodája.

Egyedül és hasonlíthatlan

ÓRALAN CZ

valódi amerikai christorban.

Tekintve a munka finomságát, egy a fém jóságát és tartósságát, meggyőződünk, hogy csak az arannyal hasonlítható össze. — Ezen értékes óralan cz, melyet megismertetni és a nagy közönség körébe minél előbb behozni akarunk, valóban a legutányosabb számítás szerint több mint 2 frt értéket képvisel.

Mi képviselőnk által átengedjük azt valóban mesés olcsó áron: **60 krajczárért,** hogy mindenkinek alkalma legyen nyerni és a tárgyat kellőképpen megismerni.

Továbbá minden személy, ki ezen lán czot megveszi,

AJÁNDÉKUL

egy dobozt kap, melyben a következő 7 tárgy foglalattik:

1. Egy ezüstözött gyűszű.
2. Egy pár kézelő-gomb.
3. Egy pár fülbevaló.
4. Egy tűtartó.
5. Egy gyűrű.
6. Egy nyaklánc.
7. Egy szép kereszt vagy medaillon.

Magától értetik, hogy képviselőnk ezen dobozt mindenkinek, ki az óralán czot megvette, azonnal kiszolgáltatni köteles.

FORAKTÁR:

PARIS. Rue de la Verrerie Nr. 9. P. Weiller.

Raktár a városházával szemben, az asztalos temetkezési társulat volt helyiségében. Vidéki megrendelések tő kr előleges beküldése mellett rögtön elintéztetnek.

IGÉRVÉNYEK

az 1864-iki állam sorsjegy,

1882. márcz. 1 éni huzására.

Főnyeremény 200,000 frt.

Egész 4 forint és 50 kr bélyeg.

Fel 2 frt 25 kr az iparegyesületi tak. és hitelintézetnél.

Debreczen, 1882 nyomtatott a kiadó | tasi Imre könyvnyomdájában.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy eddig **Muraközy Károly** ur vezetése alatti

debreczeni főügynökségünket

több megyére terjedő

vezérügynökséggé

alakítottuk át és ennek vezetésével **Muraközy Károly, Ormós Felix és Ormós Arnold** urak bizattak meg.

A vezérügynökségi iroda a **Biedermann-palota** emeletében létezik.

„The Gresham“

életbiztosító társaság magyarországi fiókja.

Hirdetés.

Van szerencsém, több a viszonyokkal nem ismerős s egyes irányomban roszakarattal viseltető egyének által, városunkban terjesztett különféle hírek ellenében, a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, mikép f. év február hó 16-ik napján elhalálozott boldog emlékeztető férjem: **néhai Bunda János**

kéményseprő üzlete,

mint eddig, úgy ezután is, a nagyérdemű közönség szolgálatára áll; s a midőn ezt köztudomásra hozom, egyszersmind a t. cz. közönségnek eddig is tapasztalt becses pártfogásért eszedem, arváim nevében is.

Debreczen, 1882. évi febr. 25-én.

Teljes tisztelettel levén

Özv. Bunda Jánosné,
szül. **Bocskai Papp Karolina,**
kéményseprő üzlettulajdonosnő.

D

Rózsát
Ide írtékendő a lap szel
s levelek vissza nem ad

Közel jár a

(—z.) Hát

erősebb most, mint volt. Hát csak legyovinába nem Dab-lázadás, hanem a szer idezte elő. Hát az ujonczozás ama zító igazságtalanság nak van igazuk. L nek, mikor azt kiva a lázadók előtt és Legyen igaza az el okkupáció elhibázo mindezen vádalkban zőknek, de mindeze nem fogja igazolhat mány szántszándék ellenesen járt volna szág erősbulése, se sem az ujonczozás sem az okkupáció hazafiatlanság, ava kifolyása, hanem le lehet kormányzási k gyarlóságból és me hazafival: ezekért t fiatlansággal vádom

Mikor az o háborút visel lakinek kezé az már hazafi

Hazafiatlanság Hazafiatlanság vilá napig minden törvé ellenség kezére játs csak büntetik, de h ván itják!

Állítom pedig, tom, hogy az orsz jelen magatartásáva zeki sajtó az ő ellenség kezére játs áruást követ

Amde mert a szántszándékos, — teszszük, — mert az, ha szántszándé kább tulajdonítható s a kormánra vág tegségének: hát q

A „Debreczeni

Elster

Ang Irta: Mrs. V Fordító

MÁSOD

III. Egy kelle

(F Percival felny zével intve folytatá

— Még egy p hogy ezek által nem érdemesíteni. En so

érdemesnek — azt nem is volt rá érde ön és térden álla sem adnám, nem ad veszte őt, valamit csülését. Ha pap ne nel könnyelműsége

— Készen les a grófné dr. s Asht

— Önnek vise az övé. Ön a gróf i és engedekenyiségér túl vitte. Most látot nesbee és kért, hog beszúntessem. Szép kos óhajátja, hogy legyen, közel áll a encsében, hogy a